

סאלי

נפש לא כל כך בריאה בגוף שהולך ומתדרדר. זו הייתה ההגדרה המילונית של סאלי. סאלי היה בן. למעשה, הוא היה יצור זכרי מגזע אנושי, ששארית האנושיות שבו הייתה חקוקה בין דפי המילון, באות ט' משום מה. מעבר להגדרה המילונית הקשיחה הזו לא הייתה בו טיפת אנושיות.

"נפש לא כל כך בריאה בגוף שהולך ומתדרדר, בקצב הולך וגובר" היה רשום שם ליתר דיוק. במשך שנים הוא ניסה להשיג את עורכי המילון, ולו בכדי לשאול אותם מדוע הערך שלו דחוס בין ערכי ט' למיניהם. לא היה שום היגיון בכך, ובעצם, ככל שהוא חשב על זה, לא היה שום היגיון בכך שיהיה לו ערך מילוני כלשהו מלכתחילה.

אבל בעולם שבו האמת חומקת מהמציאות, אדם צריך שיהיו לו עוגנים, ובשביל סאלי – המילון היה העוגן. המילון היה האמת. והאמת היא - שהמילון פגע בו אנושות. סאלי התרעם על שלושה דברים:

הראשון היה הגדרתו המילונית כשלעצמה. השני היה שהגדרה זו מוקמה לא נכון בין דפי המילון, והשלישי – ששירות הלקוחות של המילון היה בבחינת לא קיים.

סאלי כעס, והיה עצוב. אבל קודם כול הוא כעס. הוא כעס כל כך חזק וכל כך הרבה זמן שהוא לא שם לב שהוא בעצם יותר עצוב מכועס.

יום אחד הוא הפסיק לכעוס בגלל הסחת דעת קלושה וחסרת חשיבות וברגע אחד הבין כמה הוא עצוב. הוא היה עצוב כל כך חזק וכל כך הרבה זמן שהוא לא שם לב שהוא בעצם יותר טיפש מעצוב.

כשהוא סוף סוף שם לב לטיפשותו (בגלל הסחת דעת קלושה וחסרת חשיבות שדרך אגב הייתה בדיוק אותה הסחת דעת מאותה תקופה כעוסה, דבר שסאלי לא שם לב אליו בגלל שהוא היה טיפש) - הוא בכה.

ואז צלצל הטלפון. סאלי ענה. זה היה נציג ביטוח. הוא לא אמר משהו חשוב. סאלי ניתק, ובכה. ואז צלצל שוב הטלפון.

סאלי ענה. זה היה מהמילון. סאלי חשב שזה נציג ביטוח שוב, למרות שאמרו לו שזה מהמילון. הוא התכוון לנתק אבל אז הוא חש ברעידת אדמה זניחה במרחק רב מביתו שגרמה לו, באופן לא מוסבר, לא לנתק.

במילון הסבירו שפניותיו הרבות לאורך השנים היו מושא ללעג בקרב העורכים. סאלי חשב שהוא שמע 'אורחים', ושאל בכמיהה האם אפשר להתארח במילון. הקול מהצד השני שאל אותו אם הוא מתכוון 'להתארח בין דפי המילון' באופן ציורי? סאלי אמר שהוא היה רוצה להתארח במשרדי המילון, ולא היה בטוח אם באופן ציורי או לא. הקול מהצד השני צחק בחמימות של קרחון והזמין אותו לסיור במשרדים שייערך ביום למחרת. סאלי שמח כל כך עד שהוא שכח לגמרי מההזמנה וישן ארבעים ושמונה שעות ברצף. בעולם שבו האמת חומקת מהמציאות, אדם צריך שיהיו לו עוגנים. בפעם הבאה שהאמת השמנונית והחלקלקה חומקת מאחיזתך – תיזכר בסאלי. תיזכר ותתבלבל.